

Sermo

sensit. Quem cum in igne iterum vellent iactare eripit. et deus in aplo suo minifice collaudat. Item mercatores qui vadunt per terras. Vñ legitur q quidā ab hostibz et raptoribz psecutus. beatū Jacobū deuote inuocauit. Tunc apls inter eū et hostes q eum acius insequēdo cape intendebāt apparuit et hostibz eū sex leucis insequenti bus clypei sui ptectione liberauit. Itē captiuis pōt subuenire. Vñ quidā captus. et in pfundū turris ab inimicis iniectus. et captiu⁹ deuote inuocauit sanctū Jacobū cui apparuit. et eū ad summitatē turris eleuauit. et a sublimitate turris q sublimitas xliij. cubitoꝝ erat vsqz ad terrā vnū saltū faciēs incolumis penit⁹ euasit. Itē legit q viginti christiani a sarracenis sunt capti. q deuote inuocauerunt sanctū Jacobum et ipse apparuit eis dicēs. Ecce assuz quē vocastis. et soluit vincula eorum. et eos libere abire fecit. Item succurrit in piculo maris. Vñ quidāz pegrin⁹ a hierosolymis rediens sup oram navis sedēs cecidit. cui beatus Jacobū altis vocibz implorāti quidā socius ipsius clypeū suū in mare piccit dicens. Gloriosissimus Jacobus cuius auxiliū inocas auxiliē tibi. Ac ille clypeo accepto beato Jacobo ducēte tribz diebus et noctibz natans vestigia navis secutus ad optatū portū post alios incolumis venit. Et quēadmodū beatus Jacobus ab hora qua eū inuocauit. p capitis verticē iugiter manu tenēs porregerat cūctis enarrauit. Itē legit q dug naues scz sarracenozū et christianoz in mari se fortiter debellauerūt. Et christiani deuote inuocauerūt scñ Jacobū. statimqz dei virtute et orōne sancti Jacobi. sarracenoz navis valida tēpe state piclitari cepit. et submersa est cum paganis. Et christianoz pupis beato Jacobo ducēte ad optatū locū cū salute peruenit. Itē paupes q nō habēt panem comedere sanctū Jacobū debēt inuocare. Vñ vir quidā a sancto Jacobo rediēs egere cepit. et non hñs vñ emeret sibi panē. quadam die vsqz ad nonā ieiunās et mendicare erubescens. tristis et angustiat⁹ valde fuit. vnde sanctū Jacobū implorans sub

quadā arbore solus quieuit. ibiqz paululuz dormiens. somniabat q sanctus Jacobus eū pasceret. Euigilans autē statim panem subcinericiuz ad caput suum reperit. de quo quindecim diebz bis in die sufficienter edebat. et altera die semp eundez panē integrum in sacculo inueniebat.

De sancto Petro ad vincula Sermo. xxii.

Dirupisti domine vincula mea. tibi sacrificabo hostiā laudis. ps. cxv. Beata mater ecclesia representat bodie opus mirę gratię et potētis qd de⁹ fecit i liberatione bñ Petri de carcere. Vñ in presenti smone tria sunt dicēda. Primo quare h festum Petri ad vincula institutū sit. Secundo aliq pro informatione nra. Tercio aliqua miracula. **Quantū** ad pnam ptem sciendū q h festum solēnicat sancta mater ecclesia et institutū est. Primo ppter liberationez beati Petri miraculose a vinculis. Vñ legit q herodes postqz decollauit sanctū Jacobū. vidēs qz h iudeis placeret. cepit et apprehendere Petrū. et posuit eū in carcerem vt post palca occideret. Cum autēz in crastinū eum pducturus esset herodes: in ipsa nocte erat Petrus dormiēs inter duos milites vinctus duabz catenis. et custodes custodiebāt portā carceris. Et ecce angelus dñi astitit et lumē refulsit in carcere. percussosqz latere Petri excitauit euz dicēs. Surge velociter. et ceciderūt catenę d manibz suis. et eduxit eū foras de carcere. **Secūda** causa est. qz alexander papa qui sext⁹ post beatū Petrū rexit ecclesiam. q multos ad fidē christi puerit. Et quirin⁹ tribunus h vidēs ipsū in carcerauit. et cum hermes pfect⁹. quē alexāder puerit quirin⁹ narraret. quō filiū suū mortuū suscitasset. dixit alexandro quirinus: habeo filiā gutturosā nomie balbinā. pmitto tibi me tuā accipe fidē si filię meę poteris impetrare sanitatē. **Qui** alexāder. Vade et duc ipsā ad me. hinc pgens ergo filiā adduxit. Tūc ipsa cepit vincula alexādrī osculari. **Qui** alexāder ait. Noli meqz catenas oscu

lari & catenas sancti Petri requiras. quibus cum
denote oscularis. recipies sanitates. Illa
autem ut osculata est vincula sancti Petri
integre sanata est. Tunc quirinus baptis-
ma cum omni familia sua recipiens alexan-
dri de carcere traxit. Tunc alexander beatus fe-
stinus celebrandum instituit. et in honore san-
cti Petri ecclesiam fabricavit. ibi vincula
reposuit. et ad vincula nominavit. Tertia
causa institutionis huius festi est. quod romae
erat quidam imperator octavianus nomine
qui fortunatissimus in bello fuit. et omnia pro-
spere in regno suo eneniebant. Et cum mor-
tuus esset. romani eum adorabant pro deo. et
diebus in quo mortuus fuerat celebrabant.
Tandem multo tempore post. edoxia filia cuius-
dam imperatoris ex voto prexit hierusalem:
vir quidam iudeus. pro magno munere obtu-
lit ei duas catenas quibus beatus Petrus
apostolus victus fuerat. Cum ergo romam redi-
set et videret romanos festinare in kalendis angu-
sti ad honorem augusti. voluit quod ipsi diu-
nos honores exhiberent homini damnato
cogitans quod eos a tali consuetudine defacili
renocare non posset. collocata est pelagio
papa. qui populum blandis induxerat verbis
ut oblivioni traderet memoriam illius er-
roris. et celebris fieret memoria beati Pe-
tri apostoli. Quod dum cunctis placuisset. illas ca-
tenas quas de hierusalem tulerat populo ostē-
dit. Papa vero et illam catenam protulit quam sub
nerone idem apostolus victus fuit. hac ergo illis
sociata ita miraculose una catena facta est.
ac si semper una fuisset. Unde papa et regina
protinus statuerunt ut quod hominum indiscreta
religio faciebat gentili damnato. mutata in
melius faceret apostolorum principi Petro. Ip-
sa pro vincula papa in ecclesia beati Pe-
tri posuit et diem istum celebrari instituit.
Quarta causa quod de beato Petrum mira-
culose a vinculis absoluit. et eideus potestatem
ligandi et solvendi tradidit. Nos autem vinculis
peccatorum tenemur ligati et absolvi indigemus
ideo ipsum in solennitate quam dicitur ad vincula ho-
morem. ut a vinculis peccatorum nos absoluat.
Quantum ad secundam partem illius. primo
sciendum quod potestas ligandi et solvendi quam
data est beato Petro et omnibus episcopis

et sacerdotibus. Uno modo intelligitur de abso-
lutione peccatorum. Alio modo de excommuni-
catione. Unde per informationem simplicium
sciendum. quod duplex est excommunicatio. scilicet
maior et minor. Minor separat a sacramen-
tis. quod nullum sacramentum recipiendum est in
minori excommunicatione. et etiam osculum pa-
cis. Et illam minorem excommunicationem quod in-
currit. quando scilicet contra prohibitionem comuni-
cat cum excommunicato. loquendo. comedendo
et vendendo et sic de singulis. Sed diceres
cum excommunicatus salutem aliquem verbo. utrum
debeat eum resalutare. Respondetur quod non debet
eum resalutare. sed potest dicere de te emendet
et benedici. Et etiam potest ei loqui plura verba am-
monendo. ut redeat ad gremium sancte matris
ecclesie. et petat absolutionem a papa vel epi-
scopo qui potest eum absolvere. Alia est maior ex-
communicatio quam separat ab ingressu ecclesie et
coione fidelium. et taliter excommunicatus est
velut membrum abscisum a corpore quod amplius
nullius est valoris. Quid enim valet manus
abscisa a corpore vel pes vel auris etc. Sic il-
le excommunicatus coram deo et sanctis eius
nullius valoris est. Item est sicut palme ab-
scisus a vite. id est a christo. Unde Iob. xv.
Ego sum vitis vera et vos palmites. Et si-
cut palme abscisus ad aliud non valet nisi
ut in ignem ponatur et comburatur. Ex alijs
ramis et lignis multa utilia possunt fieri.
sed non sic ex palmitibus absciso. Unde Ezech.
xv. Fili hominis quid fiet de ligno vitis ex
omnibus lignis nemorum. quod sunt inter ligna
silvarum. nunquid tollet de ea lignum. ut
fiat opus aut fabricabitur de ea parillius. ut
dependeat in eo quodcumque vas. Ecce igni
datum est in escam. Unde Augustinus. Omnis chri-
stianus qui a sacerdote excommunicatur sathane
traditur. Unde legitur de sancto Ludonico
rege francie. qui dixit quod nollet totum mundum
recipere quod scilicet per unam noctem et per
unum diem in excommunicatione maiori permaneret.
Hoc illi grossi homines non curant. qui
quicquid per quatuor hebdomadas vel quicquid vel
dimidium annum vel ultra in excommunicatione
maiori persistunt. Item quod diu sic pertinaciter
stant. tunc sunt privati omnibus missis ora-
tionibus ieiunij elemosynis indulgentijs

Sermo

totius ecclesie. et non sunt digni intrare ecclesiam nisi dñtaxat ad sermonem audientem. Et si excoicatus vellet interesse diuinis. tñc alij christiani debēt ecclesiaz exire nec secū diuina audire. nec secū comedere nec secū bibere. nec loqui. Et si triginta viri aut mulieres essent inuitati ad cōuinū et si vnus publice excoicatus esset ibi. tunc oēs ibi bibētes et comedētes incurrūt excoicationē minore. Silt si viginti viri. aut plures federēt in vna zecha. et si vnus excoicatus picipet in bibēdo et sedēdo cū ipsis. oēs incurrūt minore excoicationē. Et illa materia plen⁹ habet in discipulo d tpe sermone. lxx. **Quantū** ad tertiā ptem nota exemplū. Erat mulier quidāz q multū dilexit beatū Petrū aplm. et tñ satis mundanā vitā duxit. post obitū eius vna deuota psona orauit p ea. Cui deuote psonę appuit btus Petrus dicēs eam esse i maximo calore ignis ppter cōplacētiam et varietatē vestiū. Secūdo i siti et fame ppter delicias corporis et cibor. Tertio in maximo frigore. qz pueros et familiam suā nō bene rexit. Et dixit. ego ppter serui cū qd mibi quotidie exhibuit impetravi sibi a dño nro iesu christo verā cōtritiōē et cōfessionē in extremis. Et ego impetra bo ei adhuc i breui liberationem a pēnis purgatorij. **Vñ Job. v.** Ad aliquēz scōz puertere. Item priuilegia sancti Petri et plura alia miracula reperies supra in festo Petri et Pauli. sermone. xxiij.

De beato Dominico de ordine predicatorum. Sermo. xxx.

Qui custos est dñi sui glorificabit. vt habetur **Prover. xxvij. ca.** Ex q thema ppositum cū nomie sancti dñici puenit: Igit assumpsi illud. Dicit enī dñicus qñ dñi custos. vel quasi custodit⁹ a dño. qz dñs eū custodiuit in triplici statu. Primo scz in statu seculari dedit ei bñ incipe. Secūdo in statu regulari dedit ei bene pficere. Tertio i statu ordinis fratru p̄dicatoz quē fundauit et ad p̄fectiōēz iduxit p̄uenire. Et ex q ipse dñi custos fuit. et dñs eū custodinit

ideo merito gloriabit. **Vñ** in presenti sermone ad honore sancti dñici tria sunt dicenda. **Primo** priuilegia sancti dñici. **Secundo** aliq. p informatiōē nostra. **Tertio** aliqua miracula. **Quantū** ad primum sciendū. q btus dñicus habet septē priuilegia. **Primū** priuilegiū qz anteqz natus esset p̄monstrat⁹ est. **Vñ** mater ipsius an ipsius ortuz. vidit in somnis se catulū gestantē in vtero. ardentē in ore faculā gerentē. q egressus ex vtero totā mundi fabricam incendebat. Itē cuidā matronę. quę ipsum de sacro fonte baptismatis leuauerat videbat. q puer dñicus stellā p̄fulgentem haberet in fronte. q totū orbe illustrabat. p q figurabat q erat futurus p̄dicator q deberet illuminare per se et suos f̄res totū mundum p verbū dei. et frigidōs peccatores accendere in amorem dei et pximi. **Secundū** priuilegiū. qz in iuuentute icēpit deo seruire. et in h assimilatur sancto **Nicolao.** **Vñ** legitur de eo q existens adhuc puer et sub nutricis custodia cōstitut⁹ deprehensus est sepe lectū dimittere et sup nudā terrā dormire. Item tandem missus ad studiū amator sapientię. vinū p decennium nō gustauit. Itēz totā quadragessimā ieiunauit in pane et aqua. et silt sup nudā terrā quiescebat. et sic heretici quibz p̄dicauit viso ei⁹ bono exemplo ad verā fidē sunt pueri. Itē legit q noctibz singulis tres de vna catena ferrea recipiebat disciplina. **Vñ** p se. **Aliaz** p p̄cōibz qui viuūt in mūdo. vt deus puerteret eos ad pēnitentiā. **Tertiā** p animabz i purgatorio existentibz. **Vñ** etiā nec carnes legitur comedisse. sicut et sui successores fratres sui ordinis. **Tertū** priuilegiū. qz nunqz peccauit mortalit̄ s innocentia suā vsqz ad finem vitę illibata f̄uauit. **Quartū** priuilegiū. qz xgo p̄mansit et ei⁹ xginitas xginitati beatę Marię similis fuisse videt. **Ha** buit enī xginitatē itegrā. qz fuit xgo carne et mēte. **Sic** et btus dñicus habuit integritatē carnis et puritatē mentis. **Secūdo** btā xgo habuit xginitatē dedicatā. qz ipa p xginitatē deo vouit. **Vñ** dñi i decre. **Maria** mente vouit xginitatem perpetuam.